

Postanowienie Sądu z dnia 25 lutego 2010 r. — Google przeciwko OHIM (ANDROID)

(Sprawa T-316/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Odmowa rejestracji — Ograniczenie wykazu towarów, dla których wystąpiono o rejestrację znaku towarowego — Wycofanie sprzeciwu wobec rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2010/C 113/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google, Inc. (Mountain View, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Bognár i M. Kinkeldey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 maja 2009 r. (sprawa R 1622/2008-2) dotyczącą rejestracji słownego znaku towarowego ANDROID jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i strona pozwana pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 4 marca 2010 r. — Henkel przeciwko OHIM — JLO Holding (LIVE)

(Sprawa T-414/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego — Wycofanie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego — Umorzenie postępowania)

(2010/C 113/75)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat C. Milbradt, następnie adwokaci C. Milbradt i H. Van Volxem)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Schmidt, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również interwenient przed Sądem: JLO Holding Company, LLC (Santa Monica, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Klett)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 lipca 2009 r. (sprawa R 609/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego pomiędzy Henkel AG & Co. KGaA a JLO Holding Company, LLC.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 15 marca 2010 r. — GL2006 Europe przeciwko Komisji i OLAF

(Sprawa T-435/09 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólnotowe programy badań i rozwoju technologicznego — Klauzula arbitrażowa — Nakaz zwrotu — Nota debetowa — Wniosek o zawieszenie wykonania — Szkoda finansowa — Brak wyjątkowych okoliczności — Brak pilnego charakteru)

(2010/C 113/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Gardenal i E. Belinquier-Raiz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i N. Bambara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata R. Van der Hout)

nr 1190/2005⁽⁴⁾ lub stwierdzenie nieważności rozporządzeń Komisji nr 14/2005, nr 492/2007 i nr 1190/2005 w zakresie, w jakim dotyczą skarżących bezpośrednio i indywidualnie; i

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji zawartej w piśmie Komisji z dnia 10 lipca 2009 r., na mocy której Komisja wypowiada skarżącej udział w dwóch projektach wspólnotowych, oraz not debetowych wystawionych w dniu 7 sierpnia 2009 r., na podstawie których Komisja żąda zwrotu kwot wypłaconych w ramach projektów wspólnotowych, w których uczestniczyła skarżąca.

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Sentencja

- 1) Komisja Europejska zostaje uznana za jedyńską stronę pozwaną.
- 2) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżący wnoszą na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 14/2005 z dnia 5 stycznia 2005 r., nr 492/2007 z dnia 3 maja 2007 r. i nr 1190/2005 z dnia 20 lipca 2005 r., lub o stwierdzenie nieważności rozporządzeń Komisji nr 14/2005, nr 492/2007 i nr 1190/2005 w zakresie, w jakim odnoszą się one do skarżących.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Al-Faqih i MIRA przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-322/09)

(2010/C 113/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Saad Al-Faqih i Movement for Islamic Reform in Arabia (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Jones, barrister, i A. Raja, solicitor)

Skarżący zostali włączeni do skonsolidowanego wykazu Komitetu ds. Sankcji Narodów Zjednoczonych osób i podmiotów rzekomo związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami, których fundusze i inne środki finansowe mają być zamrożone. W rezultacie Komisja Europejska przyjęła rozporządzenia (WE) nr 14/2005 i nr 1190/2005, w których dodano nazwisko i nazwę skarżących do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002, określającego wykaz osób, grup i podmiotów objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych na obszarze Unii Europejskiej. Wpis dotyczący pierwszego ze skarżących, S. Al-Faqiha, został następnie zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 492/2007.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty:

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 14/2005⁽²⁾, nr 492/2007⁽³⁾ i

Skarżący twierdzą, że zamrożenie ich funduszy określone przez zaskarżone rozporządzenia narusza ich prawa podstawowe, mianowicie ich prawo do bycia wysłuchanym i prawo do skutecznej kontroli sądowej, gdyż nigdy nie zostali powiadomieni przez Radę lub Komisję o powodach ich włączenia do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 ani nigdy nie przedstawiono im dowodów uzasadniających nałożenie środków ograniczających. Z tego powodu skarżący nie mieli żadnej możliwości podjęcia obrony i podważenia decyzji o włączeniu ich do wykazu przez sądami europejskimi.